

LA ROMERIA de la PATRIA

SETMANARI TRADICIONALISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA, trimestre 1 pesseta
 FORA, idem 1'25 »

ULTRAMAR Y ESTRANGER

Trimestre 2'50 pessetas

Número solt: 5 céntims

ADMINISTRACIÓ:

PALLA, 31, LLIBRERÍA
LA PROPAGANDA CATALANA

25 exemplars: 1 pesseta

Número atrassat: 10 céntims

NOTICIAS DE DON CARLOS.

D' *El Estandarte Católico*, de Santiago de Chile, corresponent al 16 de Juliol, copiém las següents interessantíssimas ratllas.

«Mil explicaciones, á cual de todas más peregrinas, han querido dar ciertos escritores á la noble y cordial acogida que nuestra alta sociedad ha brindado al huésped ilustre que por primera vez pisa nuestro suelo. Quien asegura que es la falta de espectáculos interesantes lo que ha producido esta verdadera explosión de entusiasmo en nuestra capital; quien imagina que, en nuestra condición de hijos de Eva, hemos sido dominados por una maldita curiosidad, pues cree divisar en estas manifestaciones, un acto inconveniente que bien pudiera hacernos caer en desgracia del actual Gobierno español, exponiéndonos á una temible complicación. Pero no es esto sólo.

«Escritor ha habido tan suspicaz, que ha puesto el grito en el cielo y ha rasgado sus albas vestiduras nada más que porque algunos españoles—y quizá algún chileno—han querido saludar al Príncipe con el título de ¡Majestad! lo que equivale poco más ó menos á querer implantar en nuestro país el sistema monárquico, y hacer tabla rasa de la República, que tan grande es el poder de una palabra sola.

«Cuando se discurre con criterio tan apasionado y estrecho, por escritores que parecen ser serios, ó que aspiran á serlo, fácil es descubrir que no es un espíritu levantado y tranquilo el que dicta esas exageradas apreciaciones.

«Por lo mismo que nos preciamos y nos ufamamos de vivir en República, el que los individuos ó agrupaciones manifiesten sus simpatías por tal ó cual personaje, y que lleguen aun hasta desearle un cambio de fortuna, eso en nada vulnera los derechos de nadie; y al contrario, es la manifestación más espléndida de nuestra cultura y de nuestra gloriosa prerogativa de ciudadanos libres de una República independiente.

«Aunque medio millón de chilenos deseen con todas las veras de su alma que Don Carlos se ciña la corona de España, de seguro que este inocente deseo, muy semejante al de un amor platónico, no quitará ni un cuarto de hora de sueño á la augusta Reina Cristina.

«¿A qué entonces tanta alharaca porque la sociedad de esta capital, sin distinción de colores políticos, ha

obsequiado y festejado á Don Carlos de Borbón, en su carácter de viajero ilustre y huésped notable? ¡Ah, es algo muy distante de lo que aparentan esos pocos escritores lo que les mortifica en el egregio personaje, objeto de tantas y merecidas simpatías! Ese algo no es difícil adivinarlo...

Si el Gobierno de Chile hubiese hecho, en su carácter de tal, como representante de una nación soberana, manifestaciones oficiales al Príncipe de Borbón, ¡vaya con Dios! ya se explicaría el pánico de esos señores de vernos enredados en un intríngulis diplomático, del que no fuera difícil salir. Pero nada de esto: nuestro Gobierno ha tenido la cordura suficiente para no dar un paso como este, del todo innecesario.

«Como quiera que sea, el hecho es que la sociedad de Santiago, honrando como debe al ilustre viajero, se ha colocado á una altura que habla muy alto de su nobleza de sentimientos y del grado de adelanto que hemos alcanzado, abriendo siempre nuestras puertas á todos aquellos que quieran disfrutar, en medio de nosotros, de la más amplia libertad, que sabemos brindar generosamente á todo extranjero que arriba á nuestras playas.»

LA ROMERIA A LOURDES.

En ocasió solemne y de trascendencia pera la historia d' España y Fransa, un Rey d' aquesta última Nació va pronunciar la célebre frase: «ja no hi ha Pirineus.»

Més endavant, los pretenguts regeneradors de las modernas societats, los que volen agermanar los homes sens buscar lo punt d' unió en l' idea religiosa, han donat més amplitud á la frase aquella, y han dit: «ja no hi ha fronteras.»

No careixia d' exactitud l' exclamació llençada per Lluís XIV en l' any 1701 al despedir á son net Felip V que venia á ser Rey d' Espanya, ni es equivocada la dels demócratas d' avuy, sempre que, com hem ja indicat, aqueixa fraternitat, igualtat y unió 's fundin sobre la doctrina de Jesucrist.

Lo Catolicisme, en efecte, religió universal, religió que fon en un los cors de quants la segueixen, es la única que justifica y fa bonas las frases: «no hi ha Pirineus,» «no hi ha fronteras,» «no hi ha nacionalitats.» Dins la doctrina católica, un sol es lo pensament, una la aspiració, un sol lo desitj; fora d' ella, tot es divisió, discordia y odi.

Nos ha inspirat las anteriors reflexions l' espectacle sempre nou y sempre magnífich que ofereixen los pobles de tot lo mon al arrodillarse devant la Gruta de Lourdes ahont fa 29 anys se va apareixer la Verge Santíssima.

Peregrins francesos y espanyols, belgas, alemanys, de l' Austria, del Canadá y dels Estats Units d' América van al santuari de Lourdes á pregar per ells, per las sevas familias y per la seva pátria...

Fa pocas semanas que una numerosa peregrinació espanyola, desafiant las iras revolucionarias, donaba brillant mostra de la seva fe y acudia á la Santa Gruta á pregar á Deu per lo Papa y per l' Espanya.

Forts crits de protesta van alsarse del camp lliberal; intentaban alguns impedir novas manifestacions de l' entusiasme y de la fe que alenta en nostres cors, mes en va, á pesar d' aixó y pot ser en part instigats per aquest motiu, una nova romería, quasi tota de catalans, va dirigir-se al célebre Santuari en la passada setmana, y altra volta, 1,700 fills de la católica Espanya, juntaban sa veu á la de més de 10,000 peregrins de Burdeos, de Luçon, de Limoges y de molts altres punts de Fransa, y tots, catalans, girondins, vendeans y bretons demanaban clemencia á Deu per las dos nacions germanas, en que tant trevallen los enemics del Catolicisme y de nostres tradicions.

Si sempre, pues, lo santuari de Lourdes ofereix espectacle imponent é indescriptible per la seva sublimitat, en los últims dias lo presentaba admirable sobre tota ponderació, per lo número de catòlics que tenint una sola pregaria en los llabis, tal contrast oferian ab la corrent descreguda del sigle.

No es d'aquest lloch fer una ressenya completa de la última romeria. Ni dispòsem de l'espai necessari, ni podríam fer altra cosa que reproduhir la exactíssima relació publicada per nostre estimat company de Barcelona 'l *Correo Catalan*.

Sols si dirém que á pesar de las molestias del viatge, pues de las quatre nits se 'n van passar tres en lo ferro-carril, l'alegria y entusiasme no abandonaren may 'ls peregrins, que al deixar sas casas no reparaban en sacrifici més ó ménos pera lograr son desitj de visitar á la santa Verge.

Per lo que al paissatge de Lourdes fa referencia, quants l'han vist saben que es hermosísim y sens igual; los que no l'haigin visitat, en va pretendrian formarsen idea per medi de descripció que es impossible pressentar exacte; la suntuosa basílica es preciosa joia que admira per la seva riquesa; la Gruta, es admirable en la seva senzillés, y enterneix l'espectacle de cents de catòlics agenollats sempre devant d'ella pregant per los malalts.

Passarém per alt fer menció dels entusiastas sermons predicats per lo valerós mossen Torró, per mossen Arbussá, per lo senyor Rector de Calella; per lo superior dels Pares del Santuari y altres sacerdots; no 'ns entretindrém en detallar los treballs literaris que van figurar en lo Certámen celebrat en la tarde del dia 31 ni en descriurer l'acte de la presentació del precís pendó que com saben nostres lectors porta 'l lema *El Liberalismo es pecado*.

Sols si dirém, que la Comunió general del tercer dia, va ser molt edificant y concorreguda, com també la solemníssima funció que ab asistencia del Eminentíssim Sr. Cardenal Arquebisbe de Tolosa, va celebrarse en la Catedral d'aquella ciutat.

Satisfets poden estar del resultat quants catòlics van pendrer part en la romeria y també 'ls lliberals, que tant sovint tenen ocasió de veurer com fém us de la llibertat de manifestació que son ells los primers en predicar y los primers també en desconèixer.

Y ja que vé al cas, una vegada més hem de protestar de la afirmació de certs periòdichs que califiquen de polítiques aqueixas romeries; res més inexacte; en ellas no hi ha altre interés que 'l religiós, sens mira humana de cap classe. Lo que sí podrà ser cert, que difícilment se trobaria en ellas un lliberal ó un mestís, lo qual se comprént perfectament.

Varem tenir la satisfacció de veurer representats en la romeria, lo *Foment Catòlich*, iniciador de la mateixa, la *Pia Unió de Sant Miquel*, la *Juventud Católica*, lo *Círcul Catòlich Popular* y l'*Associació de Sant Lluís Gonzaga*, tots d'aquesta capital, los centros catòlics de Girona, Figueras, La Bisbal, Calella, Santa Coloma, Igualada, Manresa, Palafrugell, Olot, Aiguaviva, etc., etc., y 'ls periòdichs lo *Journal de Lourdes*, lo *Rossinyol*, de Girona, *Se-*

manario de Figueras, Norte Catalan, de Vich, *Revista Popular é Intrínquis*, de Barcelona, á més del *Correo Catalan* y *CRIT DE LA PATRIA*, de que ja s'habia fet menció.

Se trobaban també en Lourdes, lo valerós y leal servidor de Don Carlos, don Rafael Tristany y lo reverent don Joseph Espinós, capellá de batalló en las filas carlistas que va ser en l'última campanya, un y altre residents habitualment en dita ciutat; don Joseph Maria Noedal, y l'advocat en nostra segona causa don Ricardo Aparici, lo príncep italiá Sr. Pignatelli, oficial carlista en l'última guerra, 'l senyor Vallés, de Manresa, tradicionalista constant y estimat amich nostre, y molts altres quals noms sentím no recordar.

Avans d'acabar dirém, que es tant lo que 'ns va admirar lo Santuari de Lourdes y lo encantats que varem quedar de lo molt y molt bó que d'admirable conté, que si molts eran las ganas que teníam d'anarhi, més, molts més ne tenim de tornarhi.

F. de P. O.

LA GABARRONADA.

En fetxa recent publicá *El Siglo Futuro* un programa de la fracció més avansada de la masoneria d'Espanya en que clarament s'excitava á la guerra contra lo Catolicisme entre altres medis per lo de la «ensenyansa laica;» tal excitació no ha tardat en obrirse en esta comarca essent lo capitá l'apóstata Gabarró, que ja en nostre país ha baixat tan lo nivell del decoro que tipo tan repugnant com aquest á qui los seus mateixos han arribat á calificar públicament de estúpit é *irregularizador*, pot ferse un propagandista á qui alguns desocupats escoltin y aplaudescan.

Fá algun temps que ab molta pena se sostenia en Pons un mestre laich y recentment la Pobla de Segur convertida en una població lliberal pot ser per la són dels catòlics, veyá obrirse altra escola laica. Alentat sens dupte per aquest éxit lo desgraciat capellá-apóstata vingué á passejarse per la Conca, terra agradable als lliberals y mestres laichs perque s'hi cull molt vi á propòsit per entervolir la rahó y escalfar de cap, disposició favorable á tota tontoria. Arribat á Tremp, població que passaba fins ara per instruida y honrada, de lo qual se haurá de duptar si no protesta enérgicament contra l'infelís apóstata Gabarró, acudiren al teatro á escoltarlo unas 500 personas, de las que debém dir algunas se n'anaren al sentir sas blasfemias. Allí ensiburná á n'aquella colla de presumits parlant de ciencias com si 'n sabés alguna cosa, segur de que lo important era xarrar molt, puig cap de sos oyents habia inventat la pólvora, y discordantse en tabernaris disbarats contra lo Santíssim Sagrament de l'Altar (á qui sia dada tota alabansa), contra lo Matri-trimoni y contra lo Clero catòlich al que digué volia véurerlo cavar, sens perjudici de riurer ell á las costellas dels tontos; y sino preguntin á semblant personatge, ¿de quin ofici viu?

Gracias á Deu encara hi ha en la ciutat de Tremp algunas personas decents y per despertar als adormits ha alsat la veu lo fervorós catòlich D. Lluís de Cuenca, lo cual unit al zél

del reverent senyor Rector fá esperar que per més que la gent lliberal s'esbravi com ha fet apedregant lo Rosari de l'Aurora, la *gabarronada* haurá fet *fiasco*. Lo digníssim Prelat de esta Diócesis ha disposat se celebressin en Tremp funcions de desagravi y que per dos mesos no 's puga tocar cap música inclús l'orga, ni tampoch cantar en las iglesias de dita ciutat, en senyal de penitencia.

També comparegué lo Gabarró en Figuerola d'Orcan; aquí 's va saber l'apoyaba d'amagat un lliberal molt felis... que fá gala de benéfich y fins ara aparentaba nobleza de carácter no dissimulant las sevas ideas pero mostrantse molt deferent ab lo Clero, en fi, daba á entender ser aquell monstre purament ideal que se 'n diu un *lliberal de bona fe*, tractá de portar la comedia al extrem de mostrarse contrari al Gabarró pero al fi s'es esqueixat la grua y tot-hóm ha pogut veurer al *felis*... ab tot son xarol y prosopopeya de brassat ab l'ex-frare lliure pensador ¡Bon profit los fassa! aquí si que 's pot dir: «Lo diable 'ls cria y ells se juntan.» Ab tot y aixó no pogué l'heretje fer de las sevas en Figuerola perque lo senyor Ecónomo ab gran zél se presentá en la plassa y deixá sense paraula á ell y sos adlateres, si bé en venjansa ha citat lo Gabarró al senyor Ecónomo devant dels Tribunals per haberli dit algunas vritats que li han semblat amargas. Bé, senyor Ecónomo, no si amohini que semblans citacions honran á qui las reb, ja sab alló: «*Beati qui persecutionem patiuntur...*» Per de prompte la justicia de Deu ha fallat ja la causa enviant sobre Figuerola dos pedregadas que ho han arrasat tot, reduhint lo terme á la miseria.

En Conques protegí al Gabarró una *rata de sagristia* que esperém del senyor Regent se sabrá espolsar, perque ja passa d'escándol; es lo tal un comerciant en aigües brutas y pilotillas, frequenta la iglesia per lo gust de dir als fiels á mitja véu que «aixó de la Religio es una farsa, pero convé dissimularho;» aquí lo *gabarró* no pogué tampoch cantar perque uns quants joves de bons sentiments acompanyaban son discurs ab una serenata que no deixaba enténdrer-lo lo qual probá que si los catòlics son decidits, certas cosas no passen á pesar de todas las maquinacions masónicas. Vulla Deu Nostre Senyor que aixís ho entengan lo Clero y fiels de aquest país ahont hi ha elements bastants pera combatre ab ventatja los sectaris, pero per aixó seria convenient que aixís com Barcelona 'ns envia *gabarrons* se deixessin veurer de tant enquant alguns de aquells propagandistas-catòlics que segons sentím á dir tan trevallen allí per la Religio; seria també convenient que los catòlics de Lleyda, anant tots á la una renovessin la vigorosa campanya que fá pochs anys dona vida á molts circuls catòlics, convé sobre tot que se protegescan la ensenyansa religiosa oposant escola á escola y fomentant los Instituts que á ella se dedican; d'altre modo es de témer que la Revolució demagógica com flagell de Deu ompli de sang y runas nostra terra.

Un de la Conca.

¡BON VENT!

Ha desaparecut de Manresa al cap de tretse números de pobre y raquíca existencia un pe-

riódich federal que 's titulaba *La Tribuna* y del que era fundador y director un estudiant, autor d' una crida molt escandalosa que 's repartí fa dos anys en los dias de la festa major d' aquella ciutat.

Gran deu esser, sens dupte, los sentiment y desconsol que afligeix en l' hora present als federals manresans per la mort de son periódich, al qual desitjém que sigui la terra molt pesada lo mateix que á lo company seu, també difunt, *Lo Torronyau*.

Vulgui Deu que ab l' un y ab l' altre passi la del fúm.

NOSTRAS CAUSAS CRIMINALS.

En lo próxim dia 1 d' Octubre tindrà lloch devant del Tribunal Suprém la vista del recurs de casació que varem interposar al ser condemnats per aquesta Audiencia á la pena de tres mesos d' arrest major y accessorias en nostra segona causa.

Nos defensará don Ricardo Aparici, distingit advocat del col·legi de Madrid y ja estimat amich nostre.

No será de més que diguém á quants nos preguntan si la condemna de la primera causa s' ha deixat correr, que estém esperant que se 'ns cridi pera cumplirla, lo qual si no ha tingut lloch encara, es degut á que en lo Tribunal Suprém hi ha durant l' istiu, dos mesos de vacances y durant ells sols se despatxa lo més urgent.

Es, pues, molt probable, que per obra y gracia de la llibertat que 'ls carlistas disfrutém, nos toqui menjar lo gall dins la presó.

CONDUCTA LLIBERAL

Y CONDUCTA CARLISTA.

Lo director de nostre benivolgut colega *La Verdad*, de Santander, fou objecte, fa pochs dias, de un bárbaro atentat per part dels liberals de aquella població.

Lo senyor don Joseph Liñan, que es á qui 'ns referim, després de haber acompanyat á don Ramon Nocedal al moll, ahont s' havia de embarcar, y dirigitjintse á la redacció del seu diari, veigé en lo camí á vuit ó deu homes, dich, liberals, que l' esperaban per bastonejarlo.

Ell sense ferne cas seguí son camí, y al arribar devant de aquell grup de *valents* se n' hi acostá un dibent:—¿Es vosté don Joseph Liñan?—y sens esperar contesta l' hi doná un cop que 'l feu caurer de esquena, al mateix temps que 's dirigian contra éll, dos ab un garrot y un ganivet, respectivament, mes al adonarsen un company del senyor Liñan subjectá lo del ganivet, fent altre tant ab lo del garrot una caritativa persona que per allí passaba. Lo senyor Liñan passá pel café del «Iris» limpiantse de la pols y del fanch y marxá altra volta á la redacció pera escriurer l' article del endemá. Al cap de un rato veient que son company no compareixia y tement algun altre conflicte sortí en busca seva y veigé al peu del pont lo grup ja bastant reforsat, que cridaba:—¡Cobart! ¡No t' amaguis! ¡Baixa, si ets home! ¡Cobart! y altres cosas per l' istil.

Lo senyor Liñan tranquil y seré seguí son camí, que l' acostaba als agressors, y sols contestá á sas provocacions dibent que no era cobardía estar sol devant de tants, sino que ho era 'l que ells ataquessin d' un plegat y no un á un.

S' hi acostá llavors lo que l' havia fet caurer y comensá á donarli garrotadas. Lo senyor Liñan, que no es manco, al principi paraba 'ls cops ab un bastó de ferro que acostuma á portar per apoyarse y fer estirar lo bras que te trencat de molt temps.

Lo grupo de *valents* cridaba al seu campeó:—¡Al cap! ¡Al cap!—y l' agressor l' hi doná un cop, que, per lo lloch en que 'l rebé, podia portarli fatals conseqüencias.

Y lo senyor Liñan, que te forsas hercúleas, va volguerse mourer y d' una garrotada al coll del contrincant lo clavá de nassos á terra cobert de sanch. Nostre company, que havia sigut antes amenassat de mort, baixá lo bastó y junt ab un company seu portá 'l ferit á una farmacia pera que fos curat.

Després de la relació del fet, comparin los lliberals tots, la conducta dels seus *valents* y la humanitat dels carlistas.

Y per acabar, dich als liberals:

Que sols del indefens sempre feu cas

Prou es cosa ben certa;

Pero també hus p. evinch aneu alerta,

Pujant la mosca al nas.

Mentres esteu armats molts contra pochs

Esteu fora de pena,

Pero si molt sovint veniu ab brochs

Vos tocarém la esquena.

J. S. y R.

R. I. P.

La penúltima setmana morí en Vilarodona lo fervorós católich y conseqüent tradicionalista don Joan Vilella y Roca, pare del zelós Rector del mencionat poble, després de penosa y llarga enfermetat. Morí després de haber rebut los Sants Sagraments y a edat molt avansada. Per sas bonas qualitats era apreciat y benivolgut de tothóm.

Rebi sa desconsolada familia, y en especial lo digne Sr. Rector de Vilarodona, nostre pésam, mentres recomenam l' anima del difunt á las oracions de nostres lectors.

Per una carta que rebém de Palma de Mallorca se 'ns comunica la noticia de la mort del sabi y virtuos D. Anton Lladó. La prensa balear católica dedica grants elogis á tant distingida persona, que tants y tant penosos esforços feu pera combatrer als enemichs de la Iglesia.

Intransigent com el que més, ocupá ab honor é hidalguia son puesto sent estimat grantment per las personas de bé. Segurament haurá rebut ja lo premi de sas fatigas.

No l' oblidarém en nostras oracions.

BIBLIOGRAFIA.

Los Trabucayres. Ab aquest títol habém rebut un magnífich drama històrich catalá, original de D. Joaquím Albanell y Vilas, redactor de *El Norte Catalan*.

Habém llegit ab gust lo primer acte y 'ns ha deixat completament satisfets. Lo pensament es excelent, y 'l desarrollo de la acció está exposat ab molta maestría, lo llenguatge bastant castís y 'l desenllás produheix un efecte sorprendent.

Per ell se revela un autor bastant vell en tractar assumptos dramátichs. Lo carácter dels personatjes

está retratat ab una naturalitat que encanta, debent distingirse entre tots los de en *Mateu* y 'l *Pare Joseph*.

La descripció que del tipo del lladre fa lo *Menut* es graciós y molt exacte.

En conjunt la obra mereix nostros aplausos, no tant sols per la forma ab que está feta, sino també per son fondo, que consisteix en posar de relleu las barbaritats comesas per bandolers, que, posantse lo nom de carlistas procuraren fer odiosa nostra sagrada bandera.

Agrehim la atenció de nostre correccionari Sr. Albanell y desitjém que 's dediqui a fer obras, que, com aquesta, puguin donar profitosos fruyts.

El Mensajero del Corazon de Jesús y *El Mensajero de los Sagrados Corazones de Jesús y Maria*, que tant de bon fruyt produheixen y que tant acertadament dirigeixen los PP. Jesuitas de Bilbao, han visitat nostra Redacció.

Com sempre contenen fervorosos y molt ben escrits articles, debentse fer notar lo del P. Emili Regnault, sobre los *Amigos del Corazon de Jesús*. *El M. R. Padre Beckx*, per reunir las condicions indicadas. Digne es també de llegirse l' article de la Secció Recreativa titulat *Las tres perlas*.

Habém rebut igualment lo número 5 de la *Revista Financiera-Administrativa* que veu la llúm en aquesta capital.

Continúa la campanya empresa senyalant los abusos de la Administració Provincial y manifesta haber sigut denunciat l' últim número per lo Sr. Gobernador Civil de la provincia.

Desitjém á nostre colega surti en be de tal percans y canti la vritat *aun que le ahorquen*.

També 'ns ha sigut remés lo quadern segon dels *Secretos de la Francmasoneria* ab interessant text y bonichs grabats.

A ESPANYA.

«Sé t' estrueixen les banderes,
se l' estrenyen les fronteres;
qui t' recorda tal com eras
¿qué farà riure ó plorar?»

¿Per qué ploras, digna Espanya,
re nembrantne 'l teu passat?
¿Qué te 'n reca, si te 'n banya
lo clar sol de llibertat?
¿Per qué son eixes gospiras
que tú llensas quant sospiras
ovirant algun recort?
¿Per qué melangiosa y trista
ne tens fixada la vista
en lo regne de la mort?

¿Per qué l' angunia t' te presa
y 'n bencina lo teu pit?
¿N' es més dolsa la tristesa
que la ditxa del oblit?...
Prou rahó tens per plorarne,
digna Espanya, al recordarne
les proeses dels teus fills:
Quant la mort se 'ls ne portaba,
prou ne veyá que t' robaba
los teus héroes y capdills.

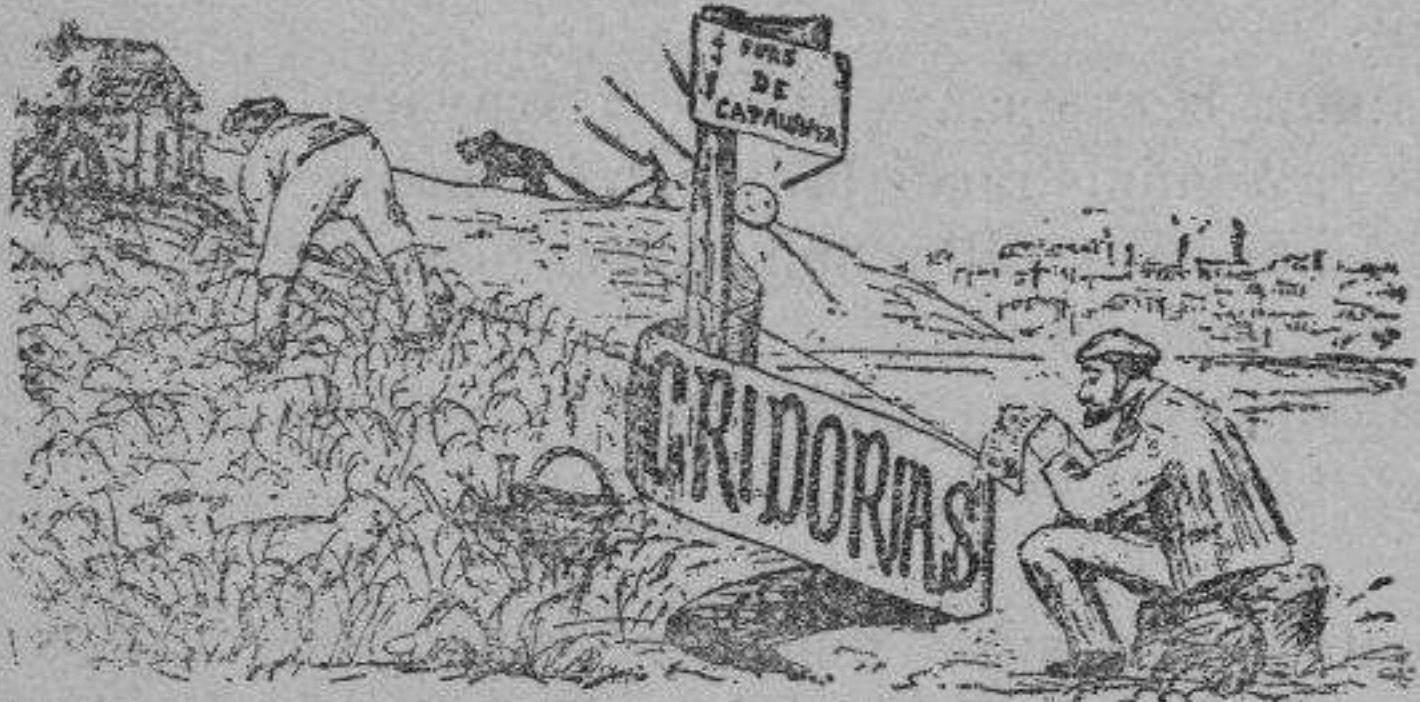
Altres temps, al crit d' Espanya
dexaban tos fills sa llar,
fentne que la gent extranya

ne fugis per no quedar.
Prou avuy ne veus la guerra
triomfar damunt la terra
y seguir á l'extranger;
y 'ls teus fills de bordas didas
fan lo sort quant tú los eridas
recordantlos llurs debers.

Mes ¿ignoras, patria aymada,
que ab tú no hi tenen cap llas?
¿Qué no sabs que una vegada
varem partir lo teu bras?
Nos jugaren la conciencia,
menyspreciaren l'obediencia
que altres jorns n' habém jurat:
y damunt la patria testa,
ab brujit d' infernal festa,
n' adoran la llibertat.

No ploris, no, patria mia,
que propench está lo dia
en que gestes grants veurás;
veuras lo Llamp de la Europa
que de gloria omplint la copa
junt ab éll l'apurarás.

Llorens Carrasco Prim.

Se 'ns han fet grans elogis de la *Academia Escolar Universitaria* establerta en lo carrer d' Aribau, números 27 y 29, primer, y que dirigeix un ilustrat escriptor dels més purs sentiments catòlics.

La recomaném als joves que cursant facultat, no puguin residir ab las sevas familias.

Per una carta rebuda en aquesta Administració y per conducte de varios apreciables colegas, habém sapigut que en la llibreria que don Jordi Montero te establerta en Valladolid, s' hi presentá lo jutje del districte de aquella Plassa y seqüestrá los retratos-fotografias de D. Carlos que allí estaban exposats. Mentres en totas parts nostres enemichs procuran difamar ab indecentes caricaturas á personas honradissimas y mentres se exhibeixen al públich retratos pornografichs que atacan la moralitat y sanas costums á ciencia y paciencia de nostres governants, nos extranya molt la conducta observada per lo jutje de Valladolid; hem dit mal: no 'ns extranya, puig sabém que lo jutje de Valladolid es molt lliberal y com á tal no podia fer sinó *lliberaladas*.

Avuy per avuy, los lliberals, ni volen ni poden veurer lo retrato de Don Carlos, mes.... *noli timere*: algun dia (y no gayre lluny) de grat ó per forza haurán de veurer l' original.

Nos condolem de lo que l' hi passa al bon editor de Valladolid y desitjem que surti lliure de semblant *lliberalada*.

Segons telegramas, las manifestacions hostils que hi hagueren en Cuba al crit de *¡Abajo los ladrones!* era composta la primera de escombriayres y la segunda de carreters.

¿No podrian los escombriayres y carreters venir á donarse una volta per la Peninsula ahont hi ha tant que es ombrar y transportar?

¡Quant m' alegraria que vinguessin un quant temps per aquí á exercir son ofici!

¡Y tanta feyna com tindrian en Madrid!

Las donas, están de enhorabona.

Ja han trobat un protector, ministre.

Que es en Moret.

Qualsevol cosa que demanin á 'n Moret,.. llestos, ja no cal pensarhi.

Aquí va la mostra:

«Las damas de Cádiz han pedido al Sr. Moret una Escuela de Comercio.

Y Segis, derrochando mieles y pachoulit, ha telegrafado al presidente de la diputacion gaditana en estos *trúminos* galantes.

«Sirvase V. E. decir á las damas que me han enviado un telegrama relativo al establecimiento de la Escuela de Comercio, que, al aceptar gustoso el compromiso que me imponen, me atrevo á asegurar un éxito lisonjero, porque todo lo que la mujer quiere, segun dice el refran, Dios lo quiere.»

¡Ay Sr. Moret, si sapigués lo que diu!

A molts donas de Barcelona he sentit que voldrian veurer á en M.... (cert personatge) penjat á dalt d' un arbre.

Para celebrar las Bodas d' Or de nostre S. Padre Lleo XIII y en honor del Sagrat Cor de Jesús, tingueren lloch en lo poble de Vilarodona magnificas festas.

Lo dia 26 del mes pasat, per la tarde, se comensá un Triduo en lo que predicá ab verdader zel y unció lo sabi jesuista P. Gualba, de Tarragona.

En lo següent diumenge, tercer dia del Triduo, celebrá Comunió general, solemne Ofici á toda orquesta, Trisagi, sermó del P. mencionat per la tarde; y per la nit, en local apropósit, solemne vetllada literaria-musical. Despues del discurs de apertura, fet per lo Reverent Sr. Rector, mossen Joan Vilella, pronunciaren respectivament discursos y lleigiren poesias los advocats D. Joseph Maria Veciana y D. Isidro Valentí; los Sr. Director del Institut provincial de Tarragona, D. Luis Magrané, D. Nicolás Muñoz, lo Sr. mestre del poble, D. Daniel Montserrat, D. Joseph Pons, y nostre simpátich amich y aixerit tradicionalista D. Daniel Robert y Plana qui ab més facilitat fa posá groch á un lliberal, que matar una mosca.

Alterná ab las composicions y discursos lo cant y la música y terminá ab un ben pensat discurs de gracias del Sr. President P. Gualba.

Concurrencia grant y escullida, aplausos á reventar y ánimo més enllá dels limits ordinaris.

La enhorabona y no desanimarse.

L' Ateneo de S. Luis Gonzaga de Sant Martí de Provencals celebrá lo diumenge passat, en honor de son Patró, varias festas religiosas y literarias.

Per lo matí efectuaren sos socios una Comunió general predicant, com també ho feu en l' Ofici cantat ab molt acert per lo coro de la societat, lo Reverent Dr. Picó.

Per la nit una vetllada literari-musical coroná la festa, llegintse magnificas poesias, entre ellas la titulada *Gloria á Sardá y Salvany* y alternant ab la música y coro indicats y fent lo discurs de gracias lo Sr. Director de la mencionada Societat.

No desanimar y avant.

Diu un periódich que la Regent D.ª Cristina al assistir á un ball en San Sebastian ab sas fillas, las hi va fer posar boynas.

Ja que va tenir simpatia per las boynas l' hi supliquém que fassi 'ls medis pera que 'ns arriavi aviat lo dia en que siga moda durlas.

Si accedeix á la súplica prompte 'ns arrivará.

Y si nó...

Podrá ser que també, perque totas las modas tornan, y *aquesta tenim interés* en que torni prompte.

El Pacto, periódich federal de Lleyda, després de escriurer grosseras indirectas als frares y varias frases indecents, diu:

¡Qué moralidad la de los frailes... y que haya quien los acompañe!

Donchs, miri, colega, encara s' ha quedat curt.

No solsament hi há qui 'ls acompanyi sino hasta, en cas necessari, qui 'ls defensi y qui fassi *acompanyar* á la última habitació á qui pretengui atropellarlos. Tinguiho present.

Batllori Picafort.

Acabém de rebre l' últim número de *El Intransigente*, que publica la següent carta de Don Carlos ab que ha sigut honrat nostre respectable Jefe don Francisco Caveró.

«Embocadura del rio de Plata, á bordo del *Sobata*, 4 de Agosto, 1887.

«Querido Caveró: hace dias escribi á Valde-Espina desde Puente Arenas en el estrecho de Magallanes y hoy lo hago á ti para que veas que tampoco te olvido. Mi viaje ha sido felicisimo hasta aquí, y todo lo que te diga de la recepcion que me han hecho en el Perú y Chile, seria pálido en comparacion de la verdad.

«Ya lo verás por los periódicos de aquellos países.

«Dicen que en el Uruguay y la Argentina no será lo mismo. Allá veremos.

«Nuestros principios tienen eso de grande, que inspiran grandes afecciones y tambien grandes odios.

«Yo sigo perfectamente de salud á pesar de los cambios de temperatura, que han sido terribles, como puedes calcular por la vuelta de todo Sud América que acabo de hacer.

«Saluda afectuosamente á todos mis amigos, y tú mi querido Caveró no dudes nunca del cariño de tu afectisimo.—CARLOS.»

SOLUCIONS AL NÚMERO ANTERIOR.

TERS DE SÍLABAS.

TA	BA	CO
BA	CA	LLA
CO	LLÁ	RÉ

Fuga de consonants:

Antes d' esser lliberal
donaré mil cops la vida;
del bon cor una veu 'n erida:
guerra á tan terrible mal.

LL. C. P.—Agrehits á los seus oferiments. Busqui assumptos d' actualitat. Repetim que lo que de vosté coneixém nos ha agradat molt.

J. A. M.—Las endevinallas están molt bé. Per aquest istil nos agrada.

E. P.—Gracias per sos cartas y article. Queda complascut.

L' HEREU DE CASA.—Lo redactor que examina las poesias, ha fet del seu sonet lo següent judici:

Lo pensament es fluixet,
Bastant exacta es la rima;
Més no guardant del sonet
Las reglas, se desestima.

M. T. y S.—Rebudas poesias, que llegirém, y si es possible 's publicarán. En lo demés se fa lo que desitja.

P. D.—Ignorabam lo que diu vosté en la seva carta. Dispensi, y queda ja complascut.

L. D.

ANUNCIS

LIBRERIA DE ANTON QUINTANA 31-PALLA-31

DON CARLOS DE BORBON
y sus Delegados Señores Marqués de Valde-Espina, don Francisco Caveró, don Juan M.ª Maestre y don Leon Martinez Fortún.

Preciosa lámina en fotograbado, mide 50 centímetros por 42 y sus cinco retratos son los mismos que se publican en el *Album de Personajes Carlistas*. Precio 50 céntimos de peseta. Por cada pedido de 10 ejemplares se dan 13.

Imp. de Bertrán y Altés, Pelay, 6, baixos.